

Po Suvichevem odhodu

Mednarodno iamstvo za neodvisnost Avstrije

Dunaj, 22. jan. b. Čeprav na merodajnih avstrijskih mestih ni mogoče dobiti nobenih informacij o namerah avstrijske vlade po Suvichevem obisku...

socialnimi demokrati je prišel do ostrejšega izraza je na Dunaju, kjer je ožje strankarsko vodstvo pod vodstvom vplivnih ekstremnih elementov...

Požar v dunajskem parlamentu

Dunaj, 22. jan. AA. Nocojšnji listi poročajo, da je popoldne nastal v kleti dunajskega parlamenta požar...

Avstrija in Trst

Dunaj, 22. jan. AA. »Der Morgen« priobčuje iz Trsta dopis, po katerem se tamkaj vrše različne priprave za avstrijsko svobodno ceno v pristanišču...

Osebnosti

Belgrad, 22. jan. m. Napredovali so; na medicinski fakulteti ljubljanske univerze v katedri histologije za profesorje histologije v 5. pol. skup. II. stopnje dr. Alija Košir...

V par vrsticah

Budimpešta, 22. jan. AA. V okolici Debrecina so ustanovili novo versko sekto takozv. smejočih vernikov. Med molitvijo morajo biti verniki veseli...

K jugoslovansko-bolgarski trgovinski pogodbi

V trgovinskem ministertvu se izdeluje načrt za jugoslovansko-bolgarsko trgovinsko pogodbo. Ob tej priliki se nam zdi umestno priobčiti nekatere podatke o stanju bolgarskega gospodarstva...

Znano nam je, da je Bolgarija do 80% poljedelska država, prav tako kakor naša država. Vendar pa obstaja karakteristična razlika n. pr. med bolgarskim in srbskim kmetom ali hrvaškim in tudi do neke mere slovenskim kmetom...

Po svojih združbah: kreditnih, prodajnih in produktivnih, se more bolgarski kmet primerjati k večjemu z našim slovenskim kmetom. Bolgarsko združništvo je visoko razvito. Po podatkih bolgarske poljedelske banke...

Table with 2 columns: leto, vrednost. Rows for years 1929, 1930, 1931, 1932.

Zanimivo je, da so združne vloge v letu 1932 narastle za 17% zpram letu 1931; kljub temu, da je baš v tem času nastopila ekonomska kriza...

Table with 2 columns: leto, vrednost. Rows for years 1928, 1929, 1930, 1931, 1932.

Od teh kreditov odpade največji del na kreditne zadruge (v l. 1932: 672.183.644 levov), za tem pridejo vodne zadruge (s 267.153.161 levov) itd...

Table with 2 columns: leto, vrednost. Rows for years 1928, 1929, 1930, 1931, 1932.

Prodajne zadruge so prodale v l. 1932 raznega blaga za 527 milj. levov od tega 251.856.028 levov žita (a najmanj živine, samo za 418.172 levov)...

Združno poslovanje nadzira bolgarska poljedelska banka, kateri se ima bolgarsko združništvo zahvaliti, da je ne samo prebrdelo težke dneve ekonomske krize...

Zelo velike važnosti za bolgarskega kmeta so vrtnarske zadruge (taufe). Kmetje ene vase tvorijo po eno zadruzo, ki si izvoli med člani »pretsjednika«, »majstora«, »čorbadžija« odnosno »tafadžija«, ki izvršuje istočasno predsedniške in blagajniške posle...

Bolgarija zavzema danes prvo mesto v Evropi v proizvodnji disecnega rožnega olja. Z njo se more meriti kvečjemu samo še južno francoska pokrajina Provence — v tem oziru. Kakor posl obiranja cvetov, tako živinoreja, destilacija rožnega olja, repičnega olja itd. se vrši na — zadržni podlagi.

Kmetosko gospodarstvo Bolgarije se polagoma racionalizira. Obdelovanje polja se vrši že v mnogih krajih s pomočjo traktorjev in modernih strojev, pri čemur pomagajo bolgarskemu kmetu zadruge...

V Bolgariji ne obstojajo ogromna veleposvestva (latifundije) marveč samo mala in srednja posestva kakor je to slučaj v južni Srbiji. Po političnem osvobojenju Bolgarije iz turškega suženjstva, se je bolgarski kmet osvobodil tudi od spahijeve in čifluk — sakalijeve. Hiperpopulacija obstoja v Bolgariji samo po večjih mestih, drugače pa je Bolgarija zelo redko naseljena (53 pr. na km²).

Najvažnejši žitni pridelki Bolgarije so: koruza in pšenica. Koruze pridelka Bolgarija približno četrtino jugoslovanske proizvodnje, pšenice eno tretjino naše proizvodnje. Za domačo potrebo se seje rž, ječmen, oves, proso in ajda. Za prehrano prebivalstva služijo: krompir, grah, leča in bob. Po nekaterih krajih na jugozapadu se seje riž. Za izvoz prihaja v poštev olje od semena repice, solčanice, maka itd. Od industrijskih bilk se goji največ sladkorna pesa, kopnja, lan in na jugu bombaž. V vrtnarstvu so znani Bolgari kot pravi mojstri »basaničarstva« vsem svetu. Vrtnarstvo se goji po vseh kra-

jih Bolgarije, a najbolj razširjeno v trnovskem okraju.

Pridelovanje tobaka je zelo razvito po celi Bolgariji, razen v severozapadnem in podonavskem delu. Izvoz tobaka zavzema po vrednosti prvo mesto v trgovinski bilanci Bolgarije. Sadjarstvo je šele v razvoju, čeprav je klima zelo ugodna. Slive služijo kmetu v hrano, bodisi suhe, bodisi predelane v marmelado. Med slivami uživa sloves tzv. turška sliva, ki spada po kakovosti v vrsto naše bosenske slive. Važna je kultura jabolk, hrušk, češenj, višenj in kostanja. Orehi služijo ne samo za hrano ampak tudi za predelavo v orehovo olje. V južnem delu Bolgarije uspevajo smokve in mandeljni.

Interesantna je primerjava obdelane površine Bolgarije (103.146 k²) z obdelano površino Jugoslavije.

Table with 4 columns: vrsta, Bolgarija, Jugoslavija, odstotki.

Žitna produkcija se je gibala po statističnih tabelah Ludewiga takole (vse v tisočih tonah):

Table with 4 columns: leto, pšenica, koruza, ječmen, rž, vsa žita.

Table with 4 columns: leto, pšenica, koruza, ječmen, rž, vsa žita.

Po teh podatkih vidimo, da se je dvignila povojna žitna produkcija vseh vrst žita mnogo nad predvojno.

Glavni uvoznik bolgarskega žita je bila do nedavnega časa Grčija. Na njeno mesto je stopila sedaj Nemčija. Bolgarsko žito uvažajo nadalje tudi Italija in Avstrija, v manjši meri Francija in Belgija.

Po vrednosti izvoza žita, se kaže sledeči delež v celokupnem bolgarskem izvozu:

Table with 2 columns: leto, vrednost, odstotki.

Poleg poljedelstva, ki preživlja v ogromni večini bolgarsko prebivalstvo, pa zaznamujemo v Bolgariji posebno v povojni dobi silen razvoj industrije, ki daje kruha tisočim in tisočim delavcev, ki se rekrutirajo iz kmetijskega stanja. Bolgarska industrija je napredovala od predvojne dobe za 500%. Celokupni investirani kapital je znašal leta 1932 že 7 in pol milijarde levov (okoli 5 in pol milijarde dinarjev). V bolgarski industriji je zaposlenih okoli 35.000 delavcev. Pogonska sila znaša 180 tisoč k. s. — Letna vrednost produktov se čeni na 6 in pol milijarde levov. Od tega odpade samo okoli 3000 milijonov levov na izvoz (rožno olje itd.), vse ostalo se konzumira doma.

Prvo mesto v industriji zavzema tekstilna industrija z 900 podjetji. Potem elektrotehnična, keramična, kemična itd. Po »Bulletin des Chambres de commerce et d'industrie 1933« je znašal investirani kapital:

Table with 2 columns: leto, vrednost.

Ogromen porast bolgarske industrije opazamo zlasti v količinah uporabljenih sirovin. Leta 1921 je uporabilo 1544 ind. podjetij raznih ind. sirovin v vrednosti 2954 milj. levov. V letu 1931 pa se je zmanjšalo število podjetij na 1239; ali so ta podjetja uporabila sirovin v vrednosti 5180 milj. levov. Bolgarska industrija se naglo racionalizira. Ta racionalizacija se kaže zlasti v poprečni vrednosti dnevno uporabljenih sirovin pri enem podjetju. Ta vrednost je znašala l. 1921 230 levov, dočim se je ta vsota zvišala v l. 1931 na 560 levov ali za 57% (vpoštevidajoč pri tem že valutarne razlike in spremembe cen).

Od ostalih industrijskih podjetij, se je poleg živilske industrije (ki se je dvignila v 10 letih za 51,7%), razmahnila industrija pijač, tobaka, cementa, mila, rožnega olja, etra in eteričnih olj. Leta 1921 še ni obstajala industrija kavčuka, dočim je znašala v l. 1931 vrednost proizvodov iz kavčuka že 115 milijonov levov. Proizvedba sladkorja se je v zadnjih treh letih potrojila. Leta 1931 so Bolgari izvozili že 3140 ton sladkorja. Povečanje produkcije sladkornih izdelkov je v ozki zvezi z razširjenjem produkcije glukoze. To povečanje je povzročilo zmanjšanje uvoza čokolade, ki je popolnoma prenehal. Radi ogromnega porasta produkcije rastlinskih olj (za 500%) je skoro popolnoma izostal uvoz raznih jedilnih in industrijskih olj.

Ogromen razvoj tekstilne industrije je vplival na uvoz tekstilnih sirovin. Tako je uvozila bolgarska tekstilna industrija n. pr.

Table with 2 columns: leto, vrednost.

In industrija trikotaže pokriva danes vse potrebščine. Prav tako se koža in njeni proizvodi ne uvažajo več, ker domača produkcija zadostja.

Bolgarija je pred sprejetjem zakona o industrijski spleteltiki. Ta zakonski načrt bo, čim postane zakon, do temelja spremenil obstoječe stanje. Po tem zakonu je zabranjen uvoz vseh sirovin, ki se pridobivajo — doma. Za prevoz domačih industrijskih proizvodov predvideva zakon 50% popust od normalne železniške tarife. Proizvodi domače industrije imajo uživati pri vseh državnih in ostalih javnih nabavah prvenstvo. Na temelju tega zakona se imajo v teku treh let zamenjati vsi tuji uradniki in delavci v industrijah — z domačimi. Na vseh vodilnih mestih mora biti 80% domačinov. -g-

Eksplodija v belgijskem rudniku

Trije Slovenci ubiti

Bruselj, 22. jan. m. V rudniku Vaterchey v Belgiji, kjer živi okrog 1500 slovenskih rudarjev, je 15. t. m. zaradi vnetja plina nastala silna eksplozija, pri kateri so bili ubiti trije slovenski rudarji. Imena nesrečnikov, ki so odšli v tujino za krobom, še niso znana. Ve se le, da so Slovenci.

Tolovajski napad na banko

Basel, 22. jan. c. Senzacionalni napad na Webrovo banko je vsa Švico 48 ur držal v napetosti. Te vrste zločin je edinstven v švicarski kriminaliki. Lov za zločinci je zavzemal že romantične oblike. Danes je prišlo do senzacionalnega preobrata. Oba zločincita sta si sodila sama. Ko je policija obkrožila Margaretni park v Baslu in se z napetimi karabinkami približala zločincema, ki sta ležala na klopi, je opazila, da sta oba ustreljena. Njuni trupla sta bili še topla. Zločincita sta nemška državljana in sicer se eden piše Kurt Sandweck, po poklicu inženjer, 23 let star, drugi pa je Waldemar Velter, star 25 let, tehnik.

Slovenska dekleta v Belgradu

Belgrad, 22. jan. m. Snoči so se zbrala slovenska dekleta, ki si služijo svoj kruh v Belgradu, v dvorani za katoliško cerkvijsko ter so polgale račun o svojem delovanju v Zvezi služkinj v pretekli poslovnih dobi. Dvorana je bila nabito polna samih slovenskih deklet, ki so razmotrivala vprašanje vzdrževanja dekliškega zavetišča v Hadži Prodanovi ulici. To vprašanje postaja z dneva v dan vse bolj pereče, ker postaja vedno večja brezposelnost deklet, na drugi strani pa so stroški za vzdrževanje zavetišča veliki. Po poročilih, ki so bila soglasna sprejeta, je bila izvoljena za predsednico Francka Meden, za tajnico Marija Telina, za blagajničarko pa Tončka Dular. Občnega zbora se je udeležil tudi katehet Tomaž Ulača, ki je zbranim dekletom polagal na srce, naj skrbijo za naše zavetišče.

Zagrebska vremenska napoved. Jasno, stalno in zmerno hladno.

Utrinki

PUST

V »Kölnische Volkszeitung« čitamo v dolgi oceni velikega porenskega karnevala v Kölnu, ki ga smatramo za neke vrste narodni praznik, tudi sledeče opazko:

»Pustne norosti smo se navadili sprejeti kot neke izraze naše ljudske bit. Karnevalom in navzmenjenim plesnim prireditvam posejamo veliko skrbi in muje. A nikdo ne misli na to, da pustne prireditve niso ničesar drugega kot ena prokleta vročnost več, da zapravljamo denar in si z alkoholom zatimamo glava. Nove oblasti pri nas pa so se postavile na čudno stališče, da je karneval narodni praznik in da ima lahko tudi za gospodarstvo koristne posledice, ne glede na to, da pomeni praznik ljudske bit. Morda hočejo norce oblasti lakšno karistno in ljudsko razpoloženje res uskratiti s tem, da bodo karnevalske prireditve odedle esega norega preživljanja in vse razuzdanosti. To bi bilo odreknilo. Toda kaj bi potem od dosedanjih pustnih norosti potem še ostalo? Ali bi ne bilo boljše, da se drevo, ki rodi samo gnil in gnusen sad, enostavno podere, celudi od časa do časa morda do hladilno sence. Mesto d* se hoče pust preurediti v očejin in ekstranako od policije obkoljen ljudski praznik, ali bi ne bilo bolj enostavno, da se v dobi tolikega izpljenja gatacih ljudskih plasti kratkoma prepreče. Morda ga pa hočejo oblasti obdržati zaradi tega, ker bi rade v razdobju vse vrste mask s posebnim praznikom potestile — masko kot bistven del obleke sodobnega človeka?»

KAM Z MLADINO?

V »Die Frauenwelt« obravnava skrbna mati vprašanje, kako bo v letošnjem letu v Nemčiji s študirajočo mladino, ki ji nore mladine odredbe brez usmiljenja zapirajo pot na visoke šole. Samo 15.000 akademikov bo smelo biti letos na nemških univerzah, od teh pa samo 1.500 ženskega spola. Ko pride do konkretnih predlogov glede števila, ki so dovoljeni gimnazijci, pravi ta skrbna mati H. St.:

»Vendar ne pušite svojih hčerke, da po dovrečni gimnaziji ali po izstopu iz dekliških let lenarijo doma in brez koristi zapravljajo čas. Noodite jih v okviru domačega gospodinjstva, da bodo vedno delale, da bodo pod strogo disciplino vršile gotov odreden posel in da bodo vršile pod lastno odgovornostjo gotove odrejene dolžnosti. Delati e disciplini, pokorščini, odgovornosti, to morajo dekleta tudi doma. Čitajte romanov, uderjanje po kla-

virju, negocinje ročic, nebrzdano športlarjenje, to ne bo vzgojilo žena, ki jih bomo rabili. Ker rabili bomo ženo, ki so pripravljene za življenje in njegove zahtevke, za njegovo bogastvo in za njegove prepade, žena, ki bodo prezele v življenju odgovornost za del nove zgradbe, ki estojta.»

ČUDNO MERILO NEMSKIH PASMLOGOV

V neki knjigi, ki jo je nedavno izdal nemški minister za kmetijstvo g. Darre, razvija la odlični hitlerjevski ideolog vprašanje, kaj prav za prav najbolj loči »severnoješke narode od židovskih«. In on pride do zaključka, da je je to seinja (»Das Schwein !«). Semiški, torej židovski narodi smatrajo namreč seinjo za nečisto stvar, medtem ko je seinja pri severnjanskim narodih predmet posebnega božanskega čiščenja. Pri Germanih je seinja najvažnejša domača žival, pri židih najbolj zanemarjena. Moli janteljni e germanških deželah imajo še danes to nečedno varstvo dražiti svoje židovske žolske tovaršice s tem, da nekam čudno prihajajo svoj sukunje, kot da bi hoteli posnemati obliko seinjskega ušesa, ter jim kličejo: Viditi, ti pa tega ne smeš jesti! Ta kritičerij g. ministra Darreja, če ga pohletrno in človekoljubno prispodobimo razmeram, je zares tako močan, da mora pred njim pasti mnogo, mnogo predsednik, ki smo jih do sedaj imeli z ozirom na protizidovsko gonjo in tudi glede drugega. (Lb Croix.)

NASVET, KI JE OBSODBA

»The Daily Telegraph« v Londonu priporoča zanimiv doživetij, ki se je pripetilo Mussoliniju. Predsednik italijanske vlade se je vozil po deželi in je moral zaradi neke manjše pokaare njegovega avtomobila obsedel nekaj ur e neki cesti. Ker mu je bilo dolgočas, je šel sedet v kina. Najprej so pokazali boljši film, ki pa ducanja ni zanimal. Zatem so prišle dneve norosti in ko se je pokazala na platnu silna slika Mussolinija, kot je to obvezna navada e Italiji, se je deignila vsa dvorana in vpila: Zveč dare, zveč Mussolini! Vse je stalo, samo Mussolini je sedel. Koj na to ga polapaja njegove sosed po rami ter mu reče: Sicer se strinjamo popolnoma z vami, da je vse skupaj ena velika norost in da bi naj s takimi bedastostmi enkrat nekali, toda zaupno vam nasvetujam, da bi bilo za vas vendar le boljše, če bi ostali? Zgodovina ne pove, če je Mussolini rdel in če je sploh kaj odgovoril svojemu ljubez-ničnemu sosedu.

Atentat na brzovlak Dunaj-Zagreb

Peklenski stroj eksplodiral v direktnem vozu Berlin-Sušak med postajama Videm-Brežice — Eksplozija je ubila tri potnike, ki so zgoreli, ker se je vnel plin za razsvetljavo

Belgrad, 22. jan. AA. Davi ob 5.50 je med železniškima postajama Videm-Krško in Brežice na km 36.4 eksplodiral pekleni stroj v direktnem vozu Berlin-Dunaj-Maribor-Zagreb-Sušak, ki je bil priklopljen brzemu vlaku Dunaj-Zagreb. Ta voz je odpeljal iz Berlina večeraj 21. t. m. ob 7.50 zjutraj in prispel na Dunaj (zapadna postaja) ob 20.30 isti dan. Tam so ga priklopili na južni postaji omenjenemu brzovlaku, ki je odpeljal z Dunaja snoči ob 21.30. Takoj po eksploziji se je vnel plin za razsvetljavo; ogenj je objel ves vagon in je ta skoraj popolnoma zgorel.

Ko se je pripetila eksplozija, se je vlak takoj ustavil in so goreči vagon odklopili, obenem pa začeli reševati potnike v njem. V vagonu so bilo 13 potnikov, 3 od njih je eksplozija ubila in so jih našli zgorele v vagonu. Njihova identiteta še ni dognana.

Od ostalih potnikov je lažje ranjen avstrijski državljani dr. Fritz Stern iz Gradca ter so ga takoj prepeljali v brežiško bolnišnico, kjer so mu dali zdravniško pomoč.

Ko so odklopili pokvarjeni vagon, je brzi vlak nadaljeval vožnjo in je pripeljal v Zagreb z majhno zamudo.

Peklenski stroj je bil spravljen v sedežu enega izmed kupejev.

Ker vse do zdaj ugotovljene okoliščine dokazujejo, da so spravili pekleni stroj v omenjeni vagon v inozemstvu, je oblast odredila, da se morajo vsi vagoni, ki pridejo iz Avstrije, na obmejnih postajah zamenjati z našimi.

Na kraj nesreče je prišla preiskovalna komisija.

Strašna smrt pod brzovlakom

Borovnica, 22. jan.

Danes ob četrta na eno popoldne je povozil brzovlak Trst-Dunaj nad vasjo Breg pri Borovnici 65 letno Težina mater. Kolesa stroja so ji odrezala obe nogi in jo strašno razmesarila. Ljudje, ki so se takoj po nesreči zbrali na progah, sprva niti vedeli niso, kdo je ponesrečenka, ker je bila tako strašno razmesarjena. Ugibali so, da je najbrž neka ženska, ki jo je večkrat vrgla božjast. Kar nekdo iz gruče zakliče: »Jezus, Težina mati so!« Strašen in v srce segajoč je bil nato prizor, ko je tudi navzočna poročena hči Marjana vsa v obupu zavpila: »Jezus, Marija, ali so res naša mati?« Potem je hči omedlela, padla na tla ter v hipu zdrčala po strmeh visokem železniškem nasipu, še predno se je kdo tega zavedel.

Občinske volitve v Križevcih pri Ljutomeru

Upravno sodišče v Celju je pod št. A 413/33 izdalo tole odločbo:

Zoper občinske volitve, ki so se dne 15. oktobra 1933 vršile v občini Križevci, okraj Ljutomer, se je v volivnem imeniku vpisan Bratina Alojz, posestnik v Križevcih, dne 21. oktobra 1933, torej v odprtem roku 8 dni po dnevu volitve, pritožil na upravno sodišče v Celju.

Upravno sodišče je po § 50. zakona o občinah v nejavni seji odločilo:

Pritožbi se ugodi in razveljavijo občinske volitve radi nepravilnega postopanja volivnega odbora s tem, da se morajo po § 50., odstavek 5. zakona o občinah v mesecu dni od prejema dne te odločbe vršiti nove volitve

Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

Razlogi:

Pritožitelj navaja, da so se pri volitvah za občinski odbor v Križevcih dogodile med drugimi tudi sledeče nepravilnosti:

1. da mu je volivni odbor kot predstavniku liste Vaupotič Matija onemogočil vsako kontrolo pri glasovanju s tem, da mu je predsednik volivnega odbora odkazal osamljen sedež na koncu dolge mize, da mu ni izročil na vpogled nobenega imenika, seznama in zapisnika, da mu je zabranil zapisovanje oziroma beleženje volivcev odnosno, da mu je prepovedal delati znake, iz katerih bi bilo razvidno, za katero listo je kdo volil in da mu je smel pogledati v zapisnik samo dvakrat;

2. da je volivni odbor dopustil, da bi s pooblastili glasovalo 28 volivcev, ne da bi bili osebno prišli na volišče.

Upravno sodišče je moralo pri tožbi ugoditi radi tehle razlogov:

Ad 1. Na podlagi ugotovitev v zapisniku o poslovanju volivnega odbora v času glasovanja v zvezi z izjavo predsednika volivnega odbora z dne 25. oktobra 1933, smatra upravno sodišče zgoraj navedena trditve za dokazane. Ker so zgoraj navedena dejstva takega značaja, da onemogočajo predstavniku kontrolo pri glasovanju in ker je s predstavniko pravico prisostvovanja bistveno združena tudi pravica kontrole poslovanja odnosno glasovanja, je bilo v tem pogledu postopanje volivnega odbora nepravilno. Tako nepravilnost pa je obenem utegnila bistveno vplivati na izid volitev. Radi tega je bilo v tej točki ugoditi pritožbi.

Ad 2. Po čl. 35 zakona o občinah smejo volivci glasovati samo osebno. Tudi § 22. banovinske od-

rebe o postopku pri volitvah občinskih odborov le dovoljuje, da sme volivec, ki radi težke telesne hibe ne bi mogel glasovati na način, predviden v § 20. te uredbe privedi pred volivni odbor pooblaščenca, ki glasuje namesto njega. V danem primeru pa je iz zapisnika o poslovanju volivnega odbora v času glasovanja razvidno, da je s pooblastili glasovalo 28 volivcev, ki se volitev osebno niso mogli udeležiti. Tudi ta nepravilnost bi v zvezi z zgoraj navedeno utegnila bistveno pridužiti volivni rezultat. Radi teh razlogov je moralo upravno sodišče odločiti, kakor je zgoraj navedeno.

Vse druge nepravilnosti, ki jih navaja pritožba, bi bile — tudi če so resnične — podrejenega pomena, vsled česar se sodišče z njimi tudi ni bavilo.

Celje, dne 19. decembra 1933.

Tečaji za agronome

Belgrad, 22. jan. AA.

Društvo jugoslovanskih agronomov je organiziralo na poljedelskih fakultetah v Belgradu in Zagrebu tečaje za agronome, ki delujejo med prebivalstvom. V ta namen je društvo dobilo 95.000 Din od ministrstva za kmetijstvo kot podporo za stroške pri organiziranju teh tečajev.

Tečaj v Belgradu se je začel 15. t. m., končal se bo pa 31. januarja, v Zagrebu se bo pa vršil v drugi polovici meseca februarja. V Belgradu se vrši tečaj za agronome iz dunavske, moravske, vardarske, drinske in zetske banovine, v Zagrebu se bo pa vršil za agronome iz savske, dravske, vrbske in primorske banovine. Tečaja v Belgradu se udeležuje 50 agronomov, predavajo pa profesorji poljedelske fakultete in odlični strokovnjaki izven fakultete. Na dan je najmanj 5 predavanj, ostali čas se pa porabi za skupne konference s profesorji in drugimi strokovnjaki.

Namen teh tečajev je osvežiti pri agronomih, ki so svoje študije že prej končali in delujejo zdaj med prebivalstvom, staro znanje in da se seznanijo z novimi izsledki v raznih panogah kmetijstva, da bodo mogli v bodoče čim uspešneje delovati na vseh poljih našega kmetijstva.

— Nosečim ženam in mladim materam priporočamo naravnega »Franz-Josefa« grenčica do urednega delovanja želodca in črev.

Ali Jugoslaviji res grozi rumena gospodarska nevarnost?

»Deutsches Volksblatt« v Novem Sadu je v nedeljski številki prinesel o rumeni gospodarski nevarnosti, kakor nazivlje japonski dumping, to-le poročilo, katero ponatiskujemo v vednost svojim bravcem:

Zadnja dva tedna domače časopise vsak dan objavljajo senzacionalna poročila o prodiranju japonskega dumpinga v Jugoslavijo ter s svojo fantastično vsebino vznemirjajo vso jugoslovansko javnost.

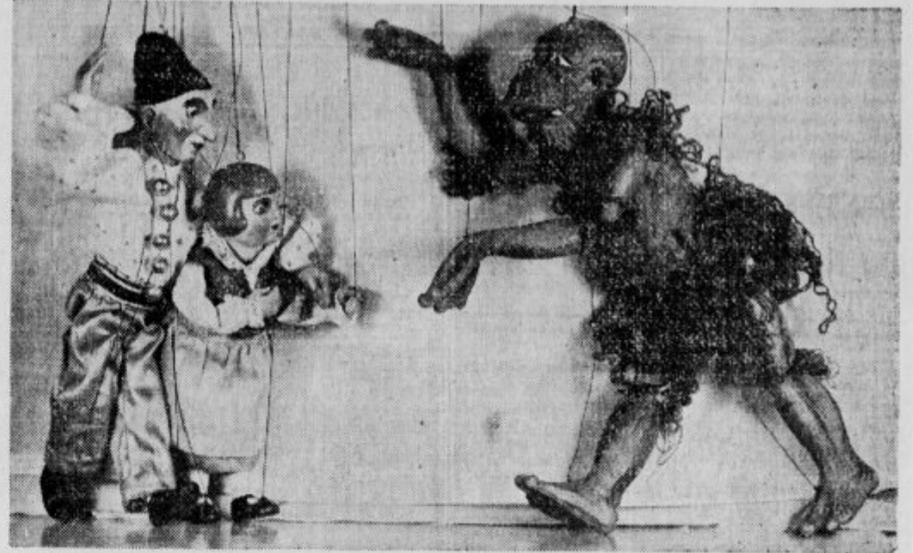
Resnične so bajno nizke cene, kakor: en tucat svilenih moških srajc za 125 Din, en tucat kopalnih trikojev za 8 Din, en tucat svilenih ženskih nogavic za 28 Din, ženske snežke 42 Din, galoše za moške ali ženske 19 Din, ženski čevlji 40 Din, moški čevlji 70 Din, žarnica 5 Din, kolo 300 Din itd. Ampak te v dinarje preračunane cene veljajo na Japonskem, torej brez carine, brez prevoznine,

brez zavarovalnine in brez drugih stroškov, ne pa na drobnem jugoslovanskem trgu, kakor domače časopise poudarja.

Pomisliti pa je treba, da naša carina za 100 kg svile znaša 400 zlatih dinarjev in zraven še druge dodatke, za gladke ženske čevlje 95 do 100 Din, za gladke moške čevlje 105 do 125 Din. Kdor to pomisli, bo uvidel, da z japonskim dumpingom ne bo nič kaj prida, da je bilo veselje konzumentov pre zgodnje, strah jugoslovanskih industrijev in trgovcev pa precej neutemeljen, ker izredno visoke carine celo najcenejše japonsko blago hudo podraže.

Neposredne rumene gospodarske nevarnosti pri nas prav za prav ni, čeprav je treba povedati, da bi v idealnem smislu lahko nastala po časopisju, ki je slabo poučeno in ki zato nevede javnost slabo poučuje.

„Povodni mož in Ančka“

Prizorček iz igre: Gašperček vzame Ančko v zaščito pred povodnim možem.

Tudi druga uprizoritev novega marionetnega gledališča v palači Vzajemne zavarovalnice je privabila tako številno občinstvo, da je bila dvorana obkrajata polna: ob 3 in ob 5. Predvajali so vsebinsko bogato in igralsko efektno, po svoji fabuli pa že nekoliko zastarelo češko pravljico »Povodni mož in Ančka«, ki je bila od mladih ljudi z navdušenjem sprejeta. Uspeh, ki ga je druga uprizoritev doživela, je v glavnem zasluha igralcev in režiserja; toliko dobre volje, vneve in tudi znanja so položili v igro, da bi bila uprizoritev kar na višku, če se ne bi vtihotapilo vanjo nekoliko manjših nerodnosti in hib. Vseh teh nerodnosti in hib pa se igralci zavedajo sami, zato jih ne bomo obehali na veliki zvon. S podvojeno dobro voljo in trudom bo prihodnja predstava v nedeljo gotovo še za stopnjo boljša.

Kdor je prihitel k otvoritveni predstavi in k današnji, se ni mogel načuditi, za koliko je bila dvorana preurejena v enem samem tednu. Sedeži so dvignjeni, kakor smo predlagali v prvih poročilih, odprtina ob vhodu v dvorano je zastrta z

zelenim zagrinjalom, akustika je zboljšana, le odesam je potreben še majhne preureditve, ker v sedanjih zgradbi še vedno duši in požira glasove igralcev. Vse prednosti in napake moderno zgrajenega odra pa se bodo dale ugotoviti še stopnje-ma, s praktično uporabo.

Požrtvovalnost odbornice Krščanskega ženskega društva nam jamči, da se bo novi lutkovni odesam časom povzpela na takšno višino, kakršna mu je potrebna, če hoče res v polni meri vršiti svoje kulturno-vzgojno poslanstvo: plemeniti in bogatiti fantazijo mladih duš. Javnost pa bo podprla stremljenje in težnje novega marionetnega gledališča najbolje s tem, da pridno obiskuje njegove uprizoritve. Opozarjamo že zdaj na novo pravljico »Tonček Plezoncek«, ki jo je po pripovedki istega imena dramaturgiral za marionetno gledališče g. učitelj France Bevk in katero bodo predvajali prihodnje nedelje. Posamezna dejanja v njej so močno razgibana in prepletena z domisljavi, ki bodo gotovo še bolj navdušila mlado občinstvo, kakor jih je navdušila »Povodni mož«. M. K.

2 otročička zadušil dim

V vasi Horgoš pri Subotici se je v soboto zjutraj v družini brezposelnega delavca Adama Katona zgodila tale huda nesreča:

Adam Katona je brez posla. K sreči ima njegova žena delo v papirnici. S svojim zaslužkom vzdržuje vso družino. Doma pa mora gospodinjiti brezposelni mož. Ko je v soboto zjutraj žena odšla na delo, je okrog 8 tudi mož odšel na trg po živila za kosilo. Doma pa je pustil dva otročička, stara 5 in 3 leta, ki sta še spala v svoji postelji. Predno je odšel, je še zakuril peč, da bi otrok ne zeblo, ko bi medtem hoteli vstati.

Ko je očka odšel, se je zgodila nesreča. Najbrže sta se otroka začela igrati z žerjavico, kajti posteljina je začela tleti in nastal je hud dim. Ko se je oče vrnil s trga, je opazil, da se iz stanovanja strahno kadi. Na tleh je našel oba otroka že nezavestna. Brž ju je nesel na zrak in ju začel oživljati. Ampak otroka sta vkljub vsemu prizadevanju kmalu nato umrla, ker sta bila že prehuho zastrupljena.

Z ubogim očetom, ki je naznanjen državnemu pravdnistvu, vse sočustvuje.

Novo praznovanje v rudnikih

Trbovlje, 22. jan.

Kar tri dni se bo praznovalo v tem tednu pri rudniku. Zaradi dobrega odjema premoga je nudajalo rudarje veselo upanje, da vsaj nekaj mesecev ne bo treba ob delavnih praznovati.

V soboto pa je bila nenkrat razglašena neprijetna novica, da se bo ta teden praznovalo kar tri dni.

Na premoegu samem bo menda zaposlenih še več ljudi, praznovanje bo pa bolj zadelo tiste, ki delajo pri postranskih delih in na zunanjih obratih. Kriza za rudarje torej še ne ponehava.

Samaritanski tečaj za žene in dekleta priredi žensko društvo v Društvenem domu. Začetek tečaja je danes (torek) popoldne ob petih. Tečaj bo zopet vodil g. dr. Jensterle in bo trajal približno šest tednov. Upati je, da bo tudi letos tako lepa udeležba ko lani, ker ne bo ponavljanje, ampak nadaljevanje lani začelih zanimivih predavanj.

J. Šolar:

God slovenske knjige

Mohorjeva knjižnica je postavila v svojo vrsto 60 številko. Kakor se radi spominjamo velikih mož ob njihovih obletnicah, tako smo upravičeno veseli takega uspeha ob naši knjigi. Mohorjeva knjižnica ni sicer prva slovenska knjižna zbirka, ki je dosegla to številko, a je zbirka tako lepa, tako zdrava, da javnost njenega pomena in uspeha ob šestdeseti knjigi ne sme in ne more prezreti, toliko manj, ker se tako skromno odteguje hrupnemu ponujanju in jo še po naših knjižnih oknih le redkokdaj vidiš.

Prišli so za knjigo najugodnejši meseci, ko se nam zapira nvanji svet v temo in mraz, pa si želimo polnosti življenja, njegove pisanosti in svoje sobe. Kdo nam jih laže pričara ko knjiga! In zadnja leta smo pri nas v tem pogledu tako bogato preskrbljeni, da smo v zadregi zaradi obilice ne radi pomanjkanja. Knjižna kultura je pri nas dosegla tako hiter in tako lep in vesel vsestranski razmah, da nas v tem pogledu tujec občuduje, če mu ga pokažeš. Kako težko je bilo to še pred leti! Če izvzamemo liste (pa še teh ne vseh!), nismo imeli nikake urednosti v svojem knjižnem izdajanju: ne po vsebinski, ne po literarni, ne po formalni strani; vsaka knjiga je zrasla čisto neodvisno od druge, pogled na slovenski oddelek v knjižnici je bil kar zalosten in ni mogel vzbuhati samozavestnega ponosa. Še kak Ivan Cankar, ki je izšel domal ves pri istem založniku, ki je tako enoten po svojem jedru, je bil v svojih knjižnih izdajah tak, da iz vrste njegovih del ne vidiš kar nič enotnega, velikega, ker se ti vse razdrobi v

različnih oblikah drobnih snopičev. Kako vse drugače je bilo to že dolga desetletja pri kulturnih zapadnih narodih, ki rajši greše v drugo smer, po enoličnosti — francoska rumena knjiga! Če te danes obišče tujec, se s slovenskim oddelkom svoje knjižnice lahko kar pobahaš: zbrani spisi, knjižne zbirke in založništva so prinesle v naše knjižne izdaje veliko reda — in prav je tako.

Med prvimi je spoznala svojo nalogo v tej smeri Mohorjeva družba, ki je 1923 (torej tudi desetletnica zbirke!) izdala skromni prvi zvezek svoje knjižnice. Neznaten po obliki in obsegu je komaj mogel vzbuhati upanje, da se kdaj razraste v lepo vrsto 60 knjig. Knjižnica je rasla deloma iz »Mladike«, deloma iz rednih letnih knjižnih darov, deloma iz izrednih izdaj. Ni prevratne držnosti, ali zdrav čut za širjenje dobrega branja diha iz teh knjig. Marsikako delo preteklega dobe je pozabljeno, ker ni našlo poti iz lista v samostojno knjigo. Je že tako: list nosi letnico in z njo pečat prigodnosti, tako da kar brž zastara; komaj kdo, ki išče primernega berila, bo segel po starem letniku leposlovnega glasila. Knjiga ima več odporosti proti pozabi, več trajne vrednosti. Zato je res pametno, da se večja dela ponatiskujejo. Še manj verjetno je, da bi kdo zaradi enega ali drugega dela kupoval ves letnik časopisa; in vendar sicer marsikrat pogrešamo kako važno delo, ki si ga želiš imeti pri roki. Tako je močote, da smo prišli do bogate zbirke »Mohorjeve knjižnice«, ki ob svoji desetletnici postavlja pred nas 60 knjig. Zbirka pomenja lepo obogatitev za slovensko izvirno ustvarjanje, saj je izšlo v njej kar 19 izvirnih leposlovnih del; sem pa še nista pristihi dve knjigi izborov ter smehu in zabavi posvečena knjiga »Trdi orehi«; pouku je namenjenih

15 odlično pisanih knjig večinoma od domačih pisateljev; lepa pa je tudi prevodna zbirka s 23 knjigami.

1. DOMAČE LEPOSLOVJE

Izmed pisateljev s priznanim literarnim imenom moramo med sotrudniki »Mohorjeve knjižnice« omenjati na prvem mestu Ivana Preglja. Izšli sta v tej zbirki njegovi povesti »Božji mejniki« in »Peter Markovič«, ki ju po pravici pršteva med najlepše njegove stvaritve ljudskega značaja. Pregelj je pač meni originalen v teh povestih ko v »Domu in svetu«, a zato veliko bolj neposreden in pristen v doživljanju in izražanju, kar je seveda v dobro vsaki umetnici, a ljudski prava potreba. Iz obeh povesti nam zadaha tožni obraz Istre z vso grenko lepoto obmorske pokrajine. V obeh povestih nam je pokazal čudovito lepe ljudi in jih pomešal s hudobijo tega sveta s tako silo, da diha iz povesti življenje samo. Bila bi škoda za Pregljeve čudovite darove in še bolj za slovensko ljudsko povest, če bi nam ne bili porojeni ti dve povesti, čemur je gotovo pomagala »Mohorjeva knjižnica«.

Bilo bi čudno, če bi v taki zbirki pogrešali našega najplodovitejšega pripovednika Franca Bevka, ki je bil prvi urednik »Mladike« in je tako nekako posredno polagal temelje knjižnici. Njegov »Veliki Tomaž« je povest, ki nam kaže značajno sliko premožnega uveljavljanja osebnostne sile; to je kos življenja in zemlje tam nekje v hribih nad Cerknem. Starosta med vsemi sotrudniki pa je Franc Jaklič s povestjo »Zadnja na grmadi«. Povesti je zajeta snov iz zgodovine, kako je bila sojena zadnja čarovnica v ribniški dolini 1701. Poudarek je v dogodku in

času, ne pa v miselni zgradbi; lahek in preprost Jakličev jezik se prilaga ljudski povesti. Nekaj prav posrečene in izbrane duhovitosti boš našel v Vadnjalovem »Ološkem postržku«. So to dogodovine šoloobveznega otroka, a tako iskreno in doživeto podane, da te kar ogrejejo. Zbirko je otvoril Alojzij Remec s svoje kmečko zaloigo v treh dejanjih »Užitkarja«. Delce je močno in dramatsko res napeto, slogovno zgoščeno skoraj v slogu kakega Schönherra. Ob njem nam je žal le to, da se je toliko obetajoče ime pisatelja kar nekam izgubilo iz našega slovtva.

Poleg teh imen, ki so knjižnici pomagali z že dobljenim slovesom, imamo pa še druga, ki jim bo knjižnica pomagala do slovesa. So to nova imena, ki si utirajo pot v javnost; reči moram, da ima z novimi deli morda malokatera zbirka toliko sreče kakor »Mohorjeva knjižnica«. Njeno delo je po tej strani zares vsega upoštevanja vredno. Saj smo Janeza Jalena že poznali, ali z »Ovčarjem Markom« nam je tako prirsčno, doživeto in idilično lepo naslikal planšarstvo v okolici Rodin pod kraj 18. stoletja, da se bo dolgo odlikovalo med najboljšimi deli našega domačinsko pokrajinskega slovtva. Zdravje in solnce planin diha iz povesti tako močno, da ti jih pričara tudi skozi temo in mrkost naših dni prav v srce. Prav zaradi te prirodne lepote in sočlnosti, zaradi tega zdravja bi knjiga morala najti pot v roke dijaštvu. — Svoji dramama »Dom« in »Srenja« je Jalen v tej zbirki pridružil še tretje dramatsko delo, ki se prejšnjima pridružuje kakor nekak zaključek trilogije; naslovil jo je »Bratje«. Preko doma in srenje je našel tu zaključek v trinornem bratstvu: krvnem, narodnem in socialnem. — Tudi Matija Malešič se je javljal po naših lepo-

Ne nasedajte sleparjem!

Od revežev izvabljal kavcije

Kamnik, 22. jan.

Neverjetno je, na kakšne ideje pridejo nekateri prebrisanci, ki bi radi na lahek način na račun bližnjega prišli do denarja. Neki brezposelni mehanik, doma tam nekje iz zelene Štajerske, je prišel v Kamnik, da bi našel dela. Seveda je bilo vse prizadevanje zastonj, toda mladi brezposelni mehanik je kmalu našel izhod iz zagate. Oborožen s talentom svoje prepričevalne zgovornosti je prišel v majhno hribovsko vas, dve uri pešhoje od Kamnika. Tam je hodil od hiše do hiše in iskal ljudi, ki bi potrebovali dela. Predstavil se je za zastopnika velike kamniške tovarne, ki išče delavcev za takojšen nastop. Zgovorno je dokazoval, da tovarna nujno potrebuje par desetih dobrih in močnih delavcev. In ker mu je znana poštenost in delavnost prebivalcev, se rasi, se je v prvi vrsti obrnil nanje, zlasti pa še zato, ker ve, da so v današnjih težkih časih hudo prizadeti in najbolj potrebni zaslužka.

To je seveda nekaterim vaščanom zelo ugajalo in več delaželnih fantov se je takoj oglasilo za delo v tovarni, pri kateri so dozdaj že večkrat zastonj potrkali na vrata. »Zastopnik tovarne« pa je poudarjal, da mu je naročeno sprejeti samo ljudi, ki bodo res zanesljivo prišli na delo. Nudil jim je v podpis pogodbo in obvezo, za kar pa morajo položiti kavcijo v znesku 100 Din. Manjše kavcije ne sme sprejeti.

Nekaj reflektantov za delo je odklonilo plačilo kavcije, drugi je zopet niso mogli plačati, ne-

kateri pa so vendar zbrali potrebnih 100 dinarjev, da si zagotovijo delo in zaslužek. Nekdo, ki ni imel denarja, je ponudil za kavcijo zlatnik za 5 dolarjev, katerega so doma čuvali pot železno rezervo za največjo potrebo. »Zastopnik tovarne« ga je milostno sprejel in obljubil, da bodo v najkrajšem času dobili povz za nastop službe.

Reflektanti, ki so plačali kavcijo, so seveda zastonj čakali odrešilnega poziva in nekdo se je v nedeljo odpravil v Kamnik, da poizve v tovarni kako je z obljubljenim delom. V neki gostilni je naletel na »tovarniškega zastopnika« in ga povprašal, kdaj bo pozvan na delo. »Zastopnik«, ki je bil sedel z nekim znancom pri kozarcu rujnega vinca, ga je potolažil, da se bo to zgodilo v najkrajšem času. Predstavil mu je znanca: »To je pa gospod poslovodja« in ga prosil, naj potrdi resničnost njegovih besedi.

Nekdo pa je šel vendarle povprašat v tovarno, kjer je zvedel, da je nasedel. Naznanil je stvar orožnikom, ki so v kratkem prešli še tri podobna naznanila. Lažnega »zastopnika tovarne« so našli še v Kamniku in ga aretirali. Pričakovati je, da se bo oglasilo še več prizadetih, ki so bili ogojčufani za kavcijo. Čudno je, kako so še danes nekateri ljudje naivni, da nasedajo takim vabam, saj je vendar znano, da nobeni tovarni ni treba okrog iskatih delavcev, ko vedno čaka toliko ljudi na delo. Tudi kavcije ne zahtevajo tovarne pri sprejemu delavcev v službo, pač pa pogosto beremo o sleparijah z visokimi kavcijami.

Kaj pravite?

Pri nas v Butolah imamo imeniten mlin, ki je ves čas hudo pridno mlet našo imenitno butolsko koruzo, pšenico, rž, ajdo, prosa — ne, prosa ni mlet, le stope so ga luščile v pšeno, zadnje čase pa metlje zaradi krize mnogo manj, skoraj da ljudje bolj pridno mletje jezike o njem. Tako imeniten je bil ta naš mlin, da je imel zaposlenih 30 mojstrov, 300 hlapcev, 100 vajencev, celih 20 uradnikov, pet direktorjev, enega glavnega direktorja in tri uradne osebe (po domače sluge). Pa je prišla salamenska kriza in se je g. glavnemu direktorju zdelo potrebno, da nekoliko poredičira, kar je upravnemu odboru mlina z veseljem odobril.

Reducirali so torej počasi mojstra za mojstrom, hlapca za hlapcem, celo eno suradno osebo so reducirali, na veliko prvo direktorje in uradnike, ki so trdili, da dve slugi komaj zadoščata za donosanje cigaret in cigalice iz opalte. Pa so prišli še hujši časi in prav do zadnjega je delalo le še pet mojstrov in 10 hlapcev, vajenci pa so se reducirali kar sami (ko se je namreč eden izučil, je bil že reduciran). Tudi pet nižjih uradnikov je bilo reduciranih. Upravni odbor pa je zahteval vedno hujše zniževanje režije, kakor se že reče z učeno besedo mletju žita, tako da je bil reduciran zadnji mojster, od hlapcev je ostal samo eden, ki dela sedaj v skoraj opuščemem mlinu družbo g. glavnemu direktorju, petim direktorjem, petnajstim uradnikom, doema slugama (ki ju g. direktorji res nikakor ne morejo pogrešiti) in pa petnajstim vajencem, ki so še ostali, če pride kakšno delo za mlin, saj vajencev tako in tako ni treba plačevati.

Naš imeniti butolski mlin je tako sijajno režil izhod iz stiske ter je upravni odbor sklenil čestitati g. glavnemu direktorju, ker je znal režijske stroške skrešiti na minimum, ali po butolsko, na najmanjšo možno mero. Pridite v Butole, pa boste videli!

Velika goljufiga preprečena

Celje, 22. jan.

Mlada, komaj 21 letna Pavla ima za seboj že pisano zgodovino. Bila je že v prisilni delavnici, zadnje čase pa se je kilatila po Celju in okolici. 17. t. m. je prosila po Petrovčah, zvečer pa v Dobrišivasi izprosila prenočišče, katero je res dobila, v zahvalo pa naslednjega dne nenadno izginila in odnesla ženski plašč, dežnik in sviter v skupni vrednosti 500 Din. Zaradi tega jo je zasledovala celjska policija.

V soboto je pa napravila imeniten načrt in hotela ogoljufigati nekega celjskega trgovca v skupni vrednosti za 12.000 Din. Prišla je v trgovino imenovane trgovca na Glavnem trgu, začela pregledovati blago, češ da je trgovka in da bo blago odpeljala z avtomobilom. Res so ji narezali različnega blaga za 12.000 Din. Nato je odšla z izgovorom, da gre na postajo po denar, kjer ima spravljene kovčge. Sluga je šel za njo. Ko je videla, da njeno delo ne gre gladko v klasje, je začela tarnati, da ji je slabo in odšla v neki hotel, a sluga za njo. Kmalu je tudi uvidel, da gre v tem slučaju za čisto navadno sleparijo ter o tem obvestil policijo, ki je dekleta tudi takoj aretirala. Kljub temu ima pa trgovec, čeprav dekleta blaga še ni odpeljalo, okrog 1000 Din izgube, ker so blago razrezali.

Pavla ima pa na vesti še več drugih grehov. Sama nima nobenih dokumentov, zato je vzela delavsko knjižico na borzi dela nekemu dekletu z izgovorom, da ji bo preskrbela službo. Pred enim mesecem je v Zerovincih pri Ljutomeru ukradla 200 Din vreden damski plašč, katerega je pa v Zagrebu zamenjala za starejši rjav plašč. Pavla je bila oddana v zapore tukajšnjega okrožnega sodišča.

Jugoslovanska knjigarna

Suklje Franjo: IZ MOJH SPOMINOV je naslov knjigi, ki je najdragocenejši donos k politični zgodovini slovenskega naroda, kar jih danes poznamo. Delo obsega tri zvezke, katerih vsak stane po 70 Din, ali vsi trije skupaj vezani 240 Din. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. — Pisatelj nas vodi skozi celih šest in trideset let slovenskega političnega življenja, to je od leta 1882 po smrti dr. Janeza Bleiweisa pa do prevrata, iz katerega se je rodila naša nova država Jugoslavija. Zgodaj se je začel udeleževati narodnega gibanja, kmalu je stal v prvih vrstah narodnih borec, in danes je eden zadnjih svetlobo prežanih dobe. Kdor hoče pravilno razumeti ter količkej pravilno računati z bodočnostjo, mora znati, kako so nastale današnje razmere. Vsak zgodovinar, profesor, novinar in vsak politik, da ne rečemo vsak zaveden Slovenec mora poznati Sukljetove spomine, da pravilno razume najusodnejšo ep-ho naše slovenske zgodovine. Tudi v vsaki javni knjižnici bi moralo biti delo na razpolago.

cija kaznuje. Doselej je bilo kaznovanih okrog 50 oseb, moških in žensk.

Pri revmatizmu v glavi, ledjih, plečih, živčnih bolečinah v kolkih, usedu (Hexenschuss) se uporablja naravna »Franz Josefova« voda z velikim pridom pri vsakdanjem izpiranju prebavnega kanala.

Smrt pod ledom. V vasi Klakarji v Bosni se je zgodila smrtna nesreča na zamrznjenem bajorju tik cešte. Po ledu se je drsala skupina šolskih otrok. Naenkrat je počil led in pet otrok je padlo v vodo. Štirje otroci so se rešili, 2-letni Milan Vujić pa je utonil in so ga čez nekaj ur potegnili mrtvega iz bajorja.

Bukev ga je pokopalo. Kmet Dadasovič iz vasi Veljun pri Dugirosi je šel s svojim sinom v gozd, da bi posekal bukev. Najprej je obsekal veje in nato prežagal drevo v sredini. Končno je začel žagati deblo pri koreninah. Naenkrat se je deblo s koreninami in zemljo vred prevrnilo na uhogega Dadasoviča in ga popolnoma zmečkalo, tako da je bil na mestu mrtvev. Tudi sina bi deblo ubilo, pa je k sreči v zadnjem hipu skočil proč in tako usel gotovi smrti. Sin je klical na pomoč. Deblo pa je bilo tako težko, da ga niso mogli dvigniti, marveč so morali od strani izkopati zemljo in izveči mrtvega Dadasoviča.

Naval krvi, srčna tesnoba, zasopjenost, plašljivost, živčna razdražljivost, ožotnost, migrena, pomanjkanje spanja se morejo s »Franz-Josef« grenčico kmalu odpraviti. Znanstvene ugotovitve potrjujejo da se »Franz-Josef« voda uporablja z najboljšim uspehom pri najrazličnejših okoliščinah zaprtja.

Naznanila

Liubliana

Kino Kedeljevo. Danes in jutri ob 8 prvi zvočni film slovečega pevača Jana Kiepure »Zbogom, ljubezeni«. Cene znižane.

Osmo predavanje priredi Leonova družba v sredo 24. t. m. ob 8 uri zvečer v verandni dvorani Uniona. To predavanje je posvečeno zgodovini in sicer »Križarskim vojskam«. Predaval bo dr. Karl Capuder in bodo predavanja spremljevale zanimive skioptične slike, ki nam predstavljajo kraje, osebe in boje križarjev. Opozarjamo na predprodajo vstopnic in Ljudski knjižnici, Miklošičeva c. 7. Sedeži 3 Din, stojišča 2 Din, dijaska 1 Din.

Zakrivljeni svet. O filozofsko zelo važnem problemu bo dr. Milica predaval v »Ljubljanskem klubu« un. prof. dr. Milan Vidmar. Pod temo »Zakrivljeni svet« bo obravnaval v umljivi obliki spoznanje nove fizike in nove filozofije o nekaterih čudovitih lastnostih posameznih dimenzij, prostora, časa in duha. Ime strokovnjaka jamči za lepo udeležbo. Predavanje bo v prostorih »Ljubljanskega kluba«. Dostop z vabilom.

O »mikrokozmu« bo predaval g. dr. Lavo Čermelj dne 25. t. m. ob 20 v dvorani Delavske zbornice. — To bo 5. prihodno znanstveno predavanje, ki ga priredi Prirodnoznanstvena sekcija Muz. društva za Slovenijo. Vstopnina je zopet običajna, po Din 4 in Din 2.

Intimni koncert. Drevi ob 8 bo koncert komornega tria v Hubadovi pevski dvorani poslojca Glasbene Matice v Vegovi ulici. Ta večer ima naslov in začaj intimnega koncerta. Predvajala se bo glasba, ki ni za veliko obsežno dvorano, izvajali se bodo namreč trije komorni trio, in sicer Mozartov v e-duru, dalje 2 stavka iz tria v b-duru od Schuberta in Beethovnovih 10 varijacij za čelo. Koncertirajo znani trije slovenski mladi umetniki: Rupil Karel, Leskovic Bogomir in Lipovec Marijan. V dvorani so postavljeni sedeži, ki se prodajajo po 10 Din, na razpolago so pa tudi stojišča po 5 Din. Vstopnice so čez dan na razpolago v knjigarni Glasbene Matice, od pol 8 dalje pa v veži Matičnega poslojca v Vegovi ulici.

Nočno službo imajo lekarnar: mr. Leustek, Resljeva c. 1; mr. Bohinec ded., Rimska c. 24 in dr. Kmet, Tyrševa c. 41.

Maribor

Občni zbor Podpornega društva za revne učence v Mariboru bo v nedeljo, dne 28. januarja t. l. ob 11 v Cankarjevi šoli. Vsi mladinojubi, zlasti prijatelji zapuščenih in potrebnih otrok dobrodošli. — Odbor.

Slovensko trgovsko društvo v Mariboru obnovi na splošno željo v mesecu februarju l. tečaj za moderno aranžiranje izložbenih oken za trgovce in njih nastavlence ter je tozadeva vabila za prijavo že razposlalo. — Odbor opozarja vse zainteresente, da se prijavi v ta tečaj najkasneje do srede, dne 24. t. m. v društvenem tajništvu v Jurčičevi ulici 8-II, ker se do tega dne zaključijo vpisovanje in bi se poznejše prijave ne moglo upoštevati. Tečaj se bo vršil po spopolnjenem učnem načrtu z odpravo vseh nedostatkov, ki so se pokazale v praksi tekom trajanja prvega tečaja.

Svetosavska beseda bo na dan sv. Save v soboto 27. t. m. v dvorani »Union«. Istega dne bo ob 11 v unionski dvorani svetosavska šolska proslava. — Vstop prost.

Celje

Ljubljanska drama gostuje v torek, dne 23. t. m. z Juškjevičevno komedijo »Sonjkin in njegova sreča« v Celju. Naslovno vlogo igra g. Daneš. — Krajevni odbor UVI v Celju bo letos priredil vsakoletno tombolo na dan 1. julija, v slučaju slabega vremena pa dne 8. julija. Z ozirom na to, da je ta tombola edini dohodek imenovanega društva, prosil odbor, posebno še z ozirom, ker je društvo eminentno humanitarna ustanova, vsa ostala celjska in okoliška društva, da na ta dan ne prirejajo nobenih prireditev, ker bi bile iste vsem v škodo.

Drugi kroji

Trbovlje. Hrastničani pridejo v nedeljo igrati v Društveni dom zanimivo dramo: Bele sužnje.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE

Drama

Začetek ob 20.

Torek, 23. januarja: »Sonjkin in njegova sreča«. Gostovanje v Celju. Izven.

Sreda, 24. januarja: »Kulturna prireditev v Črni mlaki«. Red B.

Opera

Začetek ob 20.

Torek, 23. januarja: Zaprtje.

Sreda, 24. januarja: »Jenuša«. Red Sreda.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Torek, 23. januarja ob 20: »Okeneec. Red A.

Sreda, 24. januarja: Zaprtje.

Sport

Mariborska zimsko-sportna podzveza razpisuje

pod pokroviteljstvom bana dravske banovine g. dr. Drago Marušica smučarsko tekmo v teku in skokih za prvenstvo dravske banovine in za prvenstvo Mariborske zimsko-sportne podzveze, ki se izvede v dne 27. in 28. januarja 1934 v Mariboru. Tekma na daljavo 18 km v Radvanju pri Mariboru dne 27. januarja ob 9. Skakalna tekma na podzvezni skakalnici v Betnavi pri Mariboru dne 28. januarja ob 14. Prvenstvo dravske banovine doseže najboljšo mesto onega društva, ki ga sestavljajo 4 tekmovalci, verificirani pri JZSS. — Prvenstvo Mariborske zimsko-sportne podzveze za doseže najboljši poredinec, ki tekmuje v kombinaciji. — Kazen tega se še posebej omeni tek in posebej skok. — Vsak tekmovalec mora imeti za leto 1934 vidirano tekmovalno legitimacijo.

— Prijavnina 5 Din; prijave do 24. jan. na MZSP-Maribor, Trstenjakova ul. 6/II, ali trgovina Sport Slojce, Maribor, Trg Svobode. Kasnejše prijave samo proti dvojni prijavnini. — Castna darila prejmejo tekmovalci, ki so se plasirali pri tekmovanju za prvenstva. — Vodstvo tekme bo razdelilo tekmovalce v posamezne kategorije. Zrebanje bo 20. januarja 1934 ob 19 v podzvezni pisarni v Mariboru, Kolodvorska ulica 1. Kazglasištev rezultatov ter razdelitev daril v nedeljo dne 28. januarja 1934 ob 19 v Grajski kleti v Mariboru. Vstopnina k skakalni prireditvi 10, 5 in 3 Din. — Mariborska zimsko-sportna podzveza.

Smučarske tekme zagrebške zimsko-sportne podzveze

Tudi zadrebška zimsko-sportna podzveza je izvedla v nedeljo v Lencih svoja tekmovanja. Srežne prilike so bile zelo ugodne, tekmovalje samo pa je prineslo razna razočaranja, zagrebški tekmovalci so popolnoma odpovedali, kajti vsa prva mesta so zasedli domačini iz Delnic. V posameznih skupinah so bili doseženi naslednji rezultati:

Seniorji 18 km: 1. Satar Branko (SK Delnice) 1:36:23; 2. Majnarič Miho (Sokol Delnice) 1:37; 3. Majnarič Josip (Sokol Delnice) 1:37:7; 4. Kezele Matija (Goranin) 1:37:20; 5. Marchiotti Silvio (Concordia) 1:37:37; 6. Lenac Ivo (Goranin) 1:40:10.

Juniorji 6,5 km: 1. Petranovič Matija (SK Delnice) 42:23; 2. Petranovič Vladimir (SK Delnice) 42:57; 3. Arbanas Vilim 43:47.

Subjuniorji 6,5 km: 1. Majnarič Ivan (SK Delnice) 40:07; 2. Matkovič Ivica (Sokol Delnice) 41:03; 3. Tomac Anton (Goranin Delnice) 41:53.

Tekma d a m v s m u k u (proga dolga 3800 m, višinska razlika 400 m): 1. Španovič Draginja (SK Delnice) 11:05; 2. Esapović Zorka (Hašk) 12:37; 3. Skopal, Aneska (Hašk) 13:36.

★

Razpis propagandnega table-tenis turnirja za prvenstvo mesta Celja za l. 1934, za 28. jan. 1934, in sicer singl gospodov. Turnir za prvenstvo mesta Celja za l. 1934 se vrši v nedeljo, dne 28. jan. 1934, v Domu, Samostanska ulica. Pričetek turnirja ob 8. zjutraj. — Tekmuje se po pravilih JTIS za nagrade in naslov »Prvak mesta Celja za leto 1934. — Pravico udeležbe ima vsak član table-tenis sekcije Sokola v Celju in SK Jugoslavije kakor tudi vsak član kate-regakoli kluba v Celju. — Prijavnina znaša Din 5. Prijave sprejemata oba gori navedena društva za svoje člane, za ostale klube odu, posamezne igralce pa sprejema SK Jugoslavija v Celju do nedelje do 8. zjutraj. Igra se po coup-best of five sistemu, zadnji štirje pa igrajo vsak z vsakim, zrebanje se bo vršilo točno ob 8. zjutraj v nedeljo 28. januarja, začetek igranja pa ob pol 9. uri. — Prvi štirje dobe praktična darila in sicer prvi raket in 3 žogice, drugi raket, tretji 6 žogic, četrti 3 žogice. Igra se z Villa žogicami. Prijave za SK Jugoslavijo sprejema Čoh Joško, za Sokola načelnik table-tenis sekcije.

Smučarski klub Bloke sporoča vsem klubom, da se vrši dne 2. februarja 1934 (na Svečnico) medklubska tekma na 20 km progi za prvaka »Domoinske smučarstva« za leto 1933-34. Vabijo se vsi smučarski klubi in odseki, ki so člani L. Z. S. P., da prijavi svoje tekmovalce pisмено do 1. II. 1934 pisarni SK Bloke. Prijavnina Din 10 za tekmovalca se plača ob prihodu na Bloke. Kako je priti na Bloke se poizve pri tvrdki »Alpinas, Ljubljana, Tyrševa 7., kjer se dobe tudi vse potrebne informacije. Pri »Alpinic« je tudi možno prijavit tekmovalce in plačati prijavnino. Smuk! SK Bloke.

M. D. »Sava«. IX. redni občni zbor kolesarskega in motoeklističnega društva »Sava« se bo vršil v Ljubljani na svečnico, dne 2. februarja t. l. ob pol 11 v gostilniških prostorih g. Fr. Kavčiča, Privoz 4 (Prute) s sledenim dnevnim redom: 1. Pozdrav in poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev novega odbora. 6. Služajnosti. — Udeleženci dobijo lepo darilo. — Odbor.

SK Grafika. Redni letni občni zbor SK Grafike se bo vršil na dan 5. februarja t. l. z običajnim dnevnim redom. Občni zbor se začne točno ob 7. zvečer; ako se do tega časa ne zbere vsaj polovica vsega članstva, se isti vrši pol ure pozneje ne glede na število navzočnih. Eventualne predloge za občni zbor je poslati do 31. januarja t. l. na naslov tajnika.

Mladinske tekme v Ptuju pod vodstvom SK Ptuj dne 2. februarja t. l. ob 10.30. Start in cilj pri gostilni »Novi svet« v Ptuj. Proga vodi čez Panoramski hrib, dolžina proge 2 km, 3 km, 5 km. Kategorija tekmovalcev: od 9—11 let proga 2 km, od 12—13 let proga 3 km, od 14—15 let proga 5 km. Prijavnina 10 Din, prijave do 31. januarja, kasnejše proti dvojni prijavnini na: SK Ptuj. Zrebanje 1. februarja 1934 ob 20 v Društvenem domu. Darila: 1. kategorija: blago za smučarsko obleko, diploma; 2. kategorija: 1 par smuč, diploma; 3. kategorija: 1 par smuč, diploma.

Kofee, 21. jan. Temperatura —7, sneg okrog doma južen, na Šiji planini suh; smuka prav dobra.

★

Hanns Schneider, znameniti smučar, ki ga pozna ves smučarski svet, si je zlomil roko; za nekaj časa bo moral opustiti bel sport.

Zimske zvezde potujejo. Sonja Henie, svetovna prvakinja v umetnem drsanju, je nastopila v Piznu, kjer so ji navdušeni gledalci burno aplavdirali. Svetovni prvak Karl Schäfer pa je nastopil v Gradcu pred 7000 gledalci, ki so bili tako navdušeni nad njegovim umetnostjo na ledu, da je moral svoj program kar trikrat ponoviti.

Evropsko prvenstvo v umetnem drsanju. V nedeljo so se vršile v Inostu tekme v umetnem drsanju za prvenstvo Evrope. Zmagal je tudi topot evropski in svetovni prvak Dunajčan Karl Schäfer. Pri tekni dam pa je zmagala njegova rojakinja ga. Lieselotte Landsbeck v parih pa Baumgarten-Stilleholzer. Avstrije so sijajno odrezali, saj so zasedli vsa prva mesta.

SREČANJE

Bog je poslal nas, jugoslovanske misijonarje, da obdelujemo to veliko božje polje, ki ga preplavlja mogočni Ganges kakor z valovi solza!

»V deželi neizmernih voda ga ni, ki bi jim obliki telo s krstno vodo.«

»Njemu sem zaročena, kateremu strežejo angeli.« tako nam govori po 16 stoletjih sv. Neža v sv. obrednih molitvah; vsi vemo, da je njena maša in njen oficij polna pesniškega, nadnaravnega poleta. — »Ze me je zasnubil drugi ženin in ovenčal kot nevesto; Vsemogočni, Strašni, Tebe hvalim, po Tebi koprnim z vsem srcem.« — tako nam govori, potem pa gre trinajstletna deklica neomadeževana skozi močvirje strasti, se reši plamenov in izdihne pod sekuro svojo dušo! Res poezija mučeništva, dih nadnaravnega sveta! Pa to je bilo v prvem mladostnem zagonu začetnega krščanstva! Pa danes kriza nad krizo, snovni nastroj naše dobe, in v Ljubljani povrh še megla! Saj takih poezij danes ni več. — Tako nekako sem podvomil, ko sem stopil k očetom jezuitom, da se pri njih malo odahnem. Toda tam sedi mož z dolgo brado; sežem mu veselo v roke: bil je P. Anton Vizjak, ki je več let preživel v Indiji kot misijonar v Bošontiju ob izlivu Gangesa.

»Se eno leto bi bil ostal v Bošontiju.« tako je pravkar razlagal, »in bil bi to najmodernejši misijon!« Pravkar smo poslali iz Zagreba motor po neki učiteljici, ki bo »elektrificirala« tako rekoč ves pastoralni obrat Bošontija (P. Janez pri sebi: O! pri nas je še vsa pastoracija na gepel, oziroma na pest!) — »Solo, cerkev, hiše bomo električno razsvetljevali; ledarnico (P. Florijan, pri nas pravijo ledenico, v Vipavi so iznašli slovansko »ledar-

začne izlivati v mili bengalščini svoja čuvstva. »Vidiš, Saheb, poznal sem kmetiča, imel je kravco, ki mu je dajala mleka; sadil je svoj riž, zadovoljen in srečno je živel, poznal sem ga; a prišel je neusmiljeni tikedar in ga tirjal za najemnino! Revez je klical vse indijske bogove od Šiva do Sakti, od Višnu do Križna; a vse zaman; končno se je zatekel k misijonarjem in pomagali so mu. (To poglavje traja pol ure.) Zdaj, Saheb, vedi, da je moje ime Ohor, da sem rojen v Kuromkaliju blizu Amdžari, da sodim v slovito kasto lončarjev, ki izhaja iz levega boka Brame; a po »samsara« (prerojavanje) so moji predniki prešli v kasto »kšatrija« in so bili v sorodstvu z božanskimi »Avatara« (božje izkarnacije) Križna in Rama. Castili so tudi boga Hanumata in tako...« (Misijonar vzdihuje pri sebi, češ, zlati čas mine, toliko ljudi še čaka; toda gorje, če bi kazal le najmanjšo nevoljo.) — V tem hipu je skočil Fr. Javh po koncu; vsa ta indijska imena so mu bila naravnost divni užitek. »Mene naj bi poslali v Indijo, prav te dni sem do dna proučil zapleteno vprašanje, ali je Hanumat stric ali ujec boga Šive; kdor ni proučil indijskih pesnitev Mahabarata in Ramayana, sploh ne more govoriti o Indiji.«

Le dolgoletna vaja je omogočila P. Bogomilu, da je ohranil pri teh besedah notranje sozvočje.

Toda Ohor neusmiljeno nadaljuje, kakor pravi P. Vizjak, svojo dolgo povest, da končno po dvehurnem pripovedovanju misijonar izve, da mu naj prav tako pomaga, kakor onemu kmetiču s kravco.

Tako se mora misijonar ves ljubiti dan ukvarjati z najrazličnejšimi problemi svojih ovčic. V bližini je mlaka; v prepri so zašli kristjani s hinduisti pri ribolovu! Misijonar mora razsoditi. Pa sinoči je vgriznil krokodil ženo ob obali Gangesa. Misijonar mora rano oprati in obvezati. Pri vsem tem je siromaštvo tega ljudstva neskončno; prej so jedli vsaj enkrat na dan, a zdaj še tega nima; ni denarja za živež, na obleko nikdo ne misli. Vsa obleka je stara krpa okrog ledij. Pa v tej pokrajini ni dela, če bi hoteli delati; ne bo pomoči, dokler ne postane narod sam lastnik zemlje. Če kje potem velja tukaj beseda Kristusova: »Bil sem lačen, žejen itd.« — Pa prav zato, ker skušamo pač dati narodu, kar imamo, ker mu pomagamo pri sodiščih itd., je nas, ta narod vzljubil in prihaja zaupljivo k nam. Začne se izpraševati: Zakaj so ti ljudje tukaj? Zakaj nam gredo na roko?

Ko potem misijonar te otroke narave vpraša: »Kdo te je ustvaril? Si čul že kaj o Bogu? Kam prideš po smrti?, se izvije iz globine njihovih duš obupni krik: »Nikdo mi tega ni povedal; odkod naj to vem? Prišel sem k Vam, da me poučite.« In zdaj jim misijonar pripoveduje v bengalski materinščini ono večno lepo zgodovino neskončne božje ljubezni, ki je ustvaril človeka po svoji podobi kot otroka božjega in poslal svojega lastnega Sina na svet.

Tri milijone poganskih src, tako vzklika P. Vizjak, moramo izpreobrniti, čarovništvo in malikovanje moramo pregnati iz pol milijona bengalskih koč! Stoletja so se rodili nešteti rodovi ob sv. vodah Gangesa in zdaj je pozval Bog nas, jugoslovanske misijonarje, da obdelujemo to veliko božje polje, ki ga preplavlja mogočni Ganges kakor z valovi solza!

Z največjimi žrtvami smo zgradili šolo, hišo; zdaj moramo postaviti večjo cerkev, šolo za katehiste, in ustanoviti rižno gospodarsko zadrugo, da bomo iztrgali kmete iz rok kapitalistov-krvosevov! Mi, misijonarji, hočemo dati vse, kar imamo: svoje misli, svoj čas, svoje zdravje, svojo srčno kri, ti pa, jugoslovanska domovina, podprži naše roke, naše moči, da ne obnemagamo! Zvonilo je. Vsi vstanemo! P. Florijan je stavil naglo še vprašanje: »Je Bengalijska podobna Vipavski dolini?« V enem kotičku njegovih možganov se je namreč utaboril siksizem, da spravlja vse probleme v odnos do Vipave, ker je p. superior tam doma. — P. Bogumil je sklenil, da bo 3 dni premišljeval, ali kaže ustanoviti banko za akademsko kongregacijo, jaz pa sem šel domov in dejal pri sebi: Sv. Neža, tvoj rod, ki je zamaknjen v nebeskega Zenina, še ni izumrl. M.

Kraljica piratov živi

Najnovejša poročila iz Sanghaja potrjujejo prvotne vesti o neki krasni Američanki, ki kot »kraljica piratov« strahuje južno kitajsko obalo. Lepa Američanka je postala strah tudi velikih ladij. Prvotno niso v brodarstvih krogih verjeli tem vestem. Toda v zadnjem času se je vest potrdila. Na vsak način gre za 26 letno dijakinjo, ki je študirala v Ameriki in ki govori gladko kitajski. Znano je tudi, da sama vodi napad na trgovske ladje. O njej tudi govorijo, da noč in dan kadi cigarete in da sama izvrstno strelja. Končno niso ženski morskim roparji na Kitajskem nič posebnega. Tako je na primer znana Laj-Coj-San, ki poveljuje 12 roparskim ladjam.

Sanjske bukve so zaplenili

Kakšno senzacija je povzročila v Pragi vest, da je državno pravdnštvo zaplenilo sanjske bukve, ki jih je izdalo podjetje Storch. Državni tožilec je tvrdki sporočil, da je zaplenil knjigo zaradi neke pripombe glede davčne izterjevalnice.

»Nikdar nisem mislil, da si tako zanesljiv človek in da lahko na tvojo besedo nekaj dam.«
»Kako to misliš?«
»Pred dvema leti sem ti posodil 100 Din in takrat si mi rekel, da mi boš večno dolžan, hvala ti.« — in res si besedo držal.

Učitelj: »Ktere so štiri temeljne operacije?«
Mirko, zdravnikov sin: »Štiri temeljne operacije so golša, kila, slepič in mandlji.«

Novoporočena žena je prvokrat spekla purana in ga postavila na mizo.
»To si pa zelo dobro napravila in kako lepo si ga nadevala,« je pripomnil mož.
»Nadevala?« se je začudila ženka, »ne, nič ga nisem, kor ni bil votel.«

Pariški kipar La Monaca je dovršil nov kip svetega očeta Pija XI. Sveti oče je zato večkrat sedel pri francoskem kiparju

nica») bomo z motorjem omogočili in konec bo stradanja; kajti živili ni mogoče hranjevati niti en dan brez ledarnice, vse se skvari. Pa še več! z električno lučjo bomo omogočili skioptična predavanja; in najlepše bo za Bengalce, ko bodo poslušali radio; gramofonske plošče prenašamo na radio in megafon bo pel, da bo veselje; kajti eno je, kar pravijo vsi Bengalci: Dajte nam kruha in godbe in vsi bomo prihajali k Vam. — Tu zamaje P. Bogumil resno z glavo: »Ce hočete vezati človeškega duha z bitnimi vrednotami nadnarave in ga sproščati v novo rast, se ne smete približevati trpni animalni naravi človeka, ampak prislunhiti morate tiho snujoči rasti nevidnih duševnih sil, ki dvigajo človeka v neslutne višine nadnarave. Z motorjem, elektriko, skioptikom itd. zaidete v teološki naturalizem.« »Ne znam, što kažete, a bodite uverjeni.« tako odgovarja P. Vizjak, izpreobrnjenja navezujejo skoraj do zadnjega odstotka na naravne prilike. Mi v Bošontiju mašujemo in opravljamo svoje molitve zjutraj, a potem nas obsujejo deputacije Bengalcev od 8 zjutraj do poznega večera. »Nomoškar,« tako začne prvi (dober dan bržčas) in

V bavarskih Alpah se je zgodila huda nesreča. Dva vojaka je zasul plaz in njegovi tovariši ju zamašili pod snegom

V lekarni.

»Rad bi steklenico »solutio acidi borici nitis!«
»Gospod profesor, vi želite torej borovo vodo?«
»Da, da to neumno ime mi res ne ostane v glavi.«

Slika zadnjih demonstracij zaradi škandala Staviski pred poslansko zbornico v Parizu. Celotni otroci so naskočili policijo, da bi preprečili aretacijo znancev in staršev. Radi tega škandala se Francija razburja

Milijon, ki ga nihče ne mara

»Figaro« pripoveduje to-le zabavno pariško zgodbo. Nekaj velepodjetnik, lastnik številnih avtomatov, ki delijo čokolado po 25 centimov kos, je nakopičil hribe nikljevega drobiža. Vedel ni, kaj bi z njim počel. Delavci so se uprli, ko jim je hotel izplačati z drobižem vsaj del plače. Blagajnik je zaman telefoniral bankam. Niti Francoska banka ne sprejme v zameno toliko drobiža. Bogataš je ugibal in naposled le rešil nalogo. Prejel je namreč davčno polo s poročilom, da mora vplačati 1 milijon dvesto tisoč frankov davka. Njegova zaloga drobiža je znašala natančno isti znesek. Sklenil je, da bo oddal nikelj davkarji. Natovoril je z vrečami denarja dva teška avtomobila. Soferja sta se pripeljala pred davčno upravo in šla k blagajni: »Tovarnar X. pošlje en milj. 200 tisoč frankov davka.« — Ravnatelj davčnega urada je sam prišel ven, ko je čul o tem znesku. A njegovo veselje se je takoj prelevilo v obup, ko je zagledal, da bodo morali uradniki spraviti skoraj pet milijonov kosov nikljevih novčičev, do 8 ton kovine. Sel je telefoniral predstojnikom. Od kraja so se mu smejali, ker so mislili, da je to šala. Ko pa so se prepričali, da je to resnica, tudi niso vedeli, kaj bi ukrenili. Naročili so mu, naj počaka, da obveste finančno ministrstvo. Pogajanja so trajala štiri ure. Avtomobila sta štiri ure čakala pred davkarjo. Naposled je gredilo ministrstvo, naj se denar sprejme, in vsi davčni uslužbenci so šli na težko delo.

Japonci so hvaležni Budi, ki jim je poslal prestolonaslednika. Kipar Koun Takamura je postavil Budi nov kip pred templjem v Tokiju. Pred kipom Takamura (z naočniki)

Gramofonske plošče za pričo

Pred najvišjim sodiščem države New York je že več dni razprava za razporoko znanega igralca Rudolfa Valle. Igralec Valle je domneval, da ga njegova žena vara. Zato je dal postaviti v sobo kompliciran aparat, ki je razgovore med gospo in »gostom« sprejel na gramofonske plošče. Pri obravnavi so te plošče odigrali in plošče same so bile najbolj obtežljiva priča proti ženi, ki je varala svojega moža.

Pleme, ki spoštuje tašče

Navada, da tašče slikajo v luči, ki zelo pogosto ne ustreza resnici, in da jih kaj radi smešijo, je že stara. In vendar živi v angleški vzhodni Afriki prav priprosto pleme, ki ga nazivajo »Gallas« in ki je prav za prav še danes nomadsko, a kljub temu spoštuje tašče. Zapoved prepoveduje, da bi kdo taščo žalil. Njej gre po predpisih nepisanih zakonov tega ljudstva prav za prav še višja čast kakor staršem samim. Ti zakoni gredo celo tako daleč, da se ime tašče ne sme niti glasno imenovati. O njej je treba govoriti po ovinkih in prispodobi. Kdor bi jo žalil, ga lahko zadene najhujša kazen, in celo tudi smrt. Tudi v drugem pogledu je pleme Gallas prav zanimivo. Tako na primer nosijo dolge lase edino moški in dolgi lasje so tam doli znak moštosti. Zenske smejo nositi komaj nekaj centimetrov dolge lase. To pleme posebno spoštuje in obožuje sonce. Tako so na primer vse bajte obrnjene proti vzhodu.

Lov na leteče zavre

Iz New Yorka poročajo, da je na večerajšnji dan odpotovala odprava 16 newyorških meščanov pod poveljstvom raziskovalca kapetana Dyoitta v vzhodno holandsko Indijo. Tu ostane eno leto in bo lovila »leteče zavre«.

To je spomladanska moda za l. 1934. Cepica iz fine svetlomodne slame s cvetličnim okrasom

Zmaji naprodaj

Prof. Van Straelen, ravnatelj slovitnega muzeja za naravoslovje v Bruxellesu je prišel v hudo zadrego. Na svojo skupino dinozavrov je prof. Van Straelen silno ponosen. Vrsta njegovih zavrov predstavlja postopno zvezo teh orjakov od ptičje podobe navzgor. Zivali so našli okameneli v belgijskem rudniku. Tedaj so priromali palaeontologi z vsega sveta v Bruxelles, da bi preštudirali te nenavadne prikazni. Zalibog so bila okostja zavrov nasičena z železnim piritom, ki razpade, ako ga pustimo delj časa na zraku. Prof. Van Straelen je prosil belgijsko vlado za velike zneske, da bi mogel s tem denarjem napraviti velikanske steklene omare, v katere bi shranil ogromne okostnjake. Toda vlada ni hotela dati denarja. Ko na stotine delavcev išče prenočišče in stanovanje, naj bi dala denar za stanovanje tem okostnjakom. Nesrečni profesor se je obrnil na poslansko zbornico. Niti tu ga niso razumeli, ne samo socialisti, temveč tudi konservativni poslanci, ki bi morali imeti več smisla za konserviranje teh stvari, so dejali, da jih stare kosti ne zanimajo. Prof. Van Straelen se je ujezil in je sklenil, da bo dragocene dinozavre prodal morda kakim Američanom ki bodo zanje bolj skrbeli. Denar, ki ga bo zanje prejel, bo poklonil brezposelnim.

Nenavaden prizor iz narodnega parka Glacier v Ameriki, kjer se pozimi pogosto dogodi, da se veliki medvedi, ki prosto okoli tekajo, približajo turistom, da bi dobili kaj za pod zob. Prijazne živalice vedno kaj ujamejo

MALI OGLASI

V malih oglaših velja vsaka beseda Din 1.—; žentlovanjski oglaš Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglaš Din 10.—. Mali oglaš se plačuje tako pri naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska 5 mm visoka pečilna vrstica po Din 2-50. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Inventurna prodaja

zimskega blaga napol zastoj. Priložnostni nakup v Trpinovem bazarju

Službeiščejo

Posojilnice in zadruga
pozor! Prvovrsten strokovnjak se nudi za sestavo bilanc proti zmernemu honorarju. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Bilancist« št. 709. a

Dekle
za vsa hišna dela in samostojno kuho išče mesto pri boljši družini. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 706. (a)

Službodobe

Trgovski pomočnik
vojaščin prost, z dežele, s kavcijo, se sprejme za vodstvo podružnice pri Plementu Jožetu, Planina pri Sevnici. (b)

Vzgojiteljica
samostojna, s prakso in s perfektnim znanjem francoskega ali angleškega jezika — se sprejme k dečkoma 6 in 8 let starima za 1. februar. Samo prvovrstne moči naj pošlje ponudbe na: Lovrič, Beograd, Obiljeven Venac br. 15. (b)

Perfektno kuharico
samostojno gospodinjico — snažno in vestno, iščem k dvema osebama. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Stalna služba« št. 716. (b)

Tajnika
za takoj sprejme organizacija. Zahteva se po možnosti akademska izobrazba, temeljito znanje slovensčine, dobro znanje srbohrvaščine in nekaj tujih jezikov, strojepisja, pisarniških del, po možnosti stenografije. Predpogoj: odslužen vojaški rok, popolna zanesljivost, pridnost, poštenost. Reference. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Tajnik 1001« št. 705. (b)

Postrežnico
za dopoldanske ure — sprejemem. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Postrežnica 100« 689. (b)

Denar

Nakup in prodaja
hranilnih knjižic. — Augustin, Ljubljana, Aleksandrova 4. (d)

Hranilne knjižice

Zadruž. gospodarske banke, do gotove višine — kupim. Ponudbe z natančnimi podatki ter zahtevo v odstotkih poslati na upravo »Slovenca« pod šifro »Brez posredovalcev« št. 678. (d)

Stanovanja

ODDAJO:
Dve prazni sobi
oddam s 1. februarjem za stanovanje ali obrtnika (obrtnico) v bližini magistrata. Naslov v upravi »Slovenca« št. 707. (s)

Sostanovalec
se sprejme k dijaku v sobo s posebnim vdom. — Naslov v upravi »Slovenca« št. 710. (s)

Prazno sobo,
majhen prostor za kuhinjo, drvarnico, oddam v bližini magistrata za 250 Din mesečno. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 708. (s)

Glasba

Klavirji
prvovrstni instrumenti — različnih vrst kakor tudi lastnih izdelkov že od 11.000 dalje dobite pri

R. WARBINEK
Ljubljana, Gregorčičeva 5
Dolgoletna garancija — Prodaja na obroke tudi proti bančnim knjižicam. Strokovniška popravila in uglaševanje izvršujem točno in cenovno. — Načelnika izposojevalnica.

Vnajem

ODDAJO:
Čevljarstvo delavnico
s stanovanjem, v prometnem, brezkonkurenčnem kraju, dam radi družinskih razmer v najem. — Več po dogovoru. Znamko za odgovor. Naslov v upravi »Slov.« št. 642. (n)

Poizvedbe

Pes
volčje pasme, črno-rujav, ime »Perun«, znamke št. 1171 iz leta 1933, se je izgubil. Najditelja prosimo, da ga dostavi proti odškodnini v Skrabčevu ul. št. 7, prof. Bilimoviču. (e)

Kúpimo

Kupujem
prima jesenov, orehov in bel bukov okrogli les od 50 cm naprej. — Pergler Franc, Maribor, Mlinska ulica. (k)

Vsakovrstno zlato kupuje
po najvišjih cenah
CERNE ruvelir Ljubljana, Woltova ulica št. 3

Prodamo

Ce avto svoj stari prodajal a? motorja bi znebil se rad hrz kupcev ti mnogo priženi Slovenec najmanjš inerat

Jabolka
najokusnejša, 5 Din, postaja kupca, od 50 kg povzeto: Postržin, Maribor. (l)

Nogavice, rokavice
in pletenine Vam nudi v veliki izbiri najugodnejše in naiceneje trvdka Karl Prelog, Ljubljana, Zidovska ulica in Stari trg. (ll)

Naprodaj

3 masivne spalnice po 3200 Din; 8 m² hrastovihi desk, m² 320 Din; 30 m² bukovih paral. plohov 295 Din; 15 m² javorjevih plohov 350 Din.
Lesna industrija MARTINEC, Škofljica.

Pohištvo

»Javor«
lesna industrija, Logatec, Ljubljana, Masarykova c. št. 12 — prodaja pohištvo iz zaloge na hranilne knjižice in na obroke. (s)

Objave

Pridite po ponudbe!
Prosimo p. n. inserente, da pridejo po ponudbe v našo upravo ali pa naj nam sporoče naslov, kamor naj jih pošljemo: »Akademik«, »Delaven«, »Domovina«, »Elegantno«, »Fiat 501«, »Galanterist«, »Kuharica«, »Konzumni predmet«, »Ljubljana«, »Mirje-Področnik«, »Parcela«, »Promet«, »Slama«, »Stalno 412«, »Treznost«, »Varčnost«, »Zanesljiv«, »Vestna«, »Zasluzek«, »Zanesljiva moč«.

Dalje so pri nas še sledeče starejše ponudbe: »Dobre knjige«, »Doge«, »Gospodinja«, »Ljubljana-okolica«, »Hiša«, »Kranj«, »20.000«, »65.000 Din«, »Marljiva«, »Matematika«, »Pekarna-Cena«, »Poštena«, »Posredovalci izključeni«, »Zakon ni izključen«, »Zelo poštena«.

Končno še nekaj lanskoletnih ponudb pod sledečimi šiframi: »A. A.«, »Jaquard«, »Kurje oko«, »Kamnik«, »Sigurno štev. 13500«, »Snažna in poštena«, »Tajniško mesto«, »Takojšnje plačilo 3«, »Parcelo kupim«, »Vestna 1200«, »Plačam«, »Skrb za prihodnost«. (o)

DRVA IN PREMOG
pri **lv. Schumi**
Dolenjska cesta
Telefon št. 2951

Debele luskinaste otrobe
kupite najceneje pri trvdki **A. VOLK, LJUBLJANA**
Resljeva cesta 24

Čitajte in širite »Slovenca«!

PRODAJALNA H. NIČMAN

Ljubljana, Kopitarjeva ul. 2
priporoča svojo bogato zalogo

KIPOV · KRIŽEV · SVEČNIKOV IN SLIK

prav primernih

za darila novoporočencem

Bogata izbira • Točna postrežba • Skrajno nizko cene • Lepo blago

Posestva

Droben oglaš v »Slovenca«
posestvo ti hitro prodaja; če že ne z gotovim denarjem nač kupca ti s knjižico da.

Posestvo
pol ure od kolodvora Slov. Bistrica, obsegajoče 26 oralov niiv, travnikov, vinogradov, sadnosnika in gozdov, s hišo, gospodarskimi poslopji, z vsemi pritliklinami (par volov), s potrebnim živežem ter krmo za govedo in svinje do novega pridelka, se radi smrti odda v najem. Pojasnila daje Fr. Urlep, Ljubljana — Komenskega ulica št. 16. (p)

Obrt

Žične posteljne vloge
in zložljive železne postelje izdeluje naiceneje ter sprejema iste v popravilo Pavel Strgulc, Gosposvetska cesta 13, Kolizej Ljubljana. (tt)

JUGOSLOVANSKO TISKARNO V LJUBLJANI

BRZOJAVKE: JUGOTISKARNA LJUBLJANA
UMETNIŠKI GRAFIČNI ZAVOD

V KATEREM SO ZASTOPANE VSE MODERNE GRAFIČNE PANOGJE. VSA GRAF. DELA SE IZVRŠUJEJO LEPO, SOLIONO IN PO ZMERNIH CENAH

BAKROTISK ♦ SVETLOTISK
OFFSET- IN LITOGRAFSKI TISK
KLISARNA ♦ TISKARNA
ZA KNJIGO- IN UMETN. TISK

Oskrbite si Poslužite se
za Vaše leposlovne, znanstvene in druge knjige primerne preproste ali fine
za vezavo revij: Dom in Svet, Mladika, Ilustracija, Zena in Dom
trpežne vezave originalnih platnic
katere Vam nudi
Knjigoveznica Jugoslovanske tiskarne
r. z. z. o. z.
Ljubljana, Kopitarjeva ulica 6/II.

HRANILNICA IN POSOJILNICA V HORJULU
NAZNANJA, DA JE
JANEZ LONČAR
NJEN DOLGOLETNI ODBORNIK DANES UMRL.
POGREB BO V HORJULU V SREDO OB POL 10
HORJUL, DNE 22. JANUARJA 1934
NACELSTVO

Aleksandra Rahmanova: Dijaštvo, ljubezen, Čeka in smrt
18. junija 1920.
Kupčija mi gre že gladko od rok. Zdaj vem, kako se mora delati. Glavno je, da se natančno paziš tatov in miličnikov! Danes smo si mogli z mojim izkupičkom prvič skuhati pošteno kosilo! Kaj to pomeni, ve le tisti, ki kot mi po cele tedne ni užil drugega nego kar mi nudi sovjetska stolovaja. Bil je pravcati praznik!
19. junija 1920.
Bila sem v vagonu pri gospe Šeremetjevski, ženi bivšega ministra. On je v ječi, ona pa dela do štirih kot strojepiska in potem hiti na trg prodati kruh. V vagonu pušča svoje tri male deklice pod varstvom stare matere, ki je ob aretaciji sina prišla ob pamet. Nikogar ne pozna, govori samo francoski in si domišlja, da govori s carjem in ga prosi pomilosočenja za sina.
25. junija 1920.
Po splošni delovni dolžnosti sem sprejela mesto v knjižnici. Mesečna plača znaša ravno ceno ene slane kumarice. Toda v stolovaji, ki v njeno območje spada knjižnica, je hrana nekoliko boljša in — kar je glavno — mnogo okusnejše je pripravljena ko sicer; pač zato, ker je glavni kuhar v vojni ujeti Avstrijec.
28. junija 1920.
Knjižnični zavjedujušči (vodja) Jakob Petrovič Kaplan, žid in bivši socialni revolucionar, mi je zelo simpatičen. Danes mi je povedal svoje živ-

ljenje. Pol življenja je prebil v izgnanstvu in polnih pet let v samotnem zaporu.
»Boste vsaj zadovoljni, da ste zdaj doživeli ureničenje svojih želja?« sem rekla.
»O ne,« je odgovoril in žalostno zmajal z glavjo; »kar so boljševiki zdaj naredili iz Rusije in kar še bodo, za to se mi nismo borili! Celo pod carskim režimom se nisem čutil tako nesrečnega kot zdaj; vsak dan pričakujem, da me aretirajo in ustrelje, zakaj jaz svojega mnenja ne skrivam in ga brez ovinkov naravnost povem, to je pa pri boljševiki največji zločin! Kako mi je zdaj žal mojih samotnih let v ječi! Res, porušili smo — toda zgradili?«
Jakob Petrovič je neverjetno slabo oblečen; tudi on je bos.
3. julija 1920.
Vročina je grozna, vdušje je kot razbeljeno železo. Nепrestano bi pila in do Baka (postaja za razdeljevanje vode) je dobre četrt ure pota! In pred Bakom stoji v dolgi vrsti stotine ljudi, ki potrpežljivo čakajo po več ur, da vlove vedro dragocene tekočine. Čakalci za kratek čas ugibljejo na dolgo in široko, kaj bodo v bližnjem času državni kooperativi izdajali na pajočne nakaznice. Oblečeni so, da je strah; revni, razcapani, beraški. Pred menoj stoji inženjer v kavaleristovskih hlačah, z golimi mečami, bos, brez pasu mi visi rabaška čez hlače, ni enega gumba ni več na njej; gumbov ne izdajajo na pajočne nakaznice in kupili bi jih bilo razkošje, o kakršnem se bežencu še sanjati ne sme. Za menoj žena zdravnika v ostankih plesne obleke rožne barve, izpod nje pa drzno gledajo hlačnice moških spodnjih hlač. Poleg mene šestletna hčerka železničarja s skoraj dvakrat tolikim vedrom kot je otrok; oče je v službi in mati leži bolna v vagonu...

Vode od Baka, ki jo jemljejo naravnost iz Ir-tiša, ni mogoče piti, razen da se prekuha. Toda kje? V vagonu, kjer ni mogoče zdržati od vročine, tudi, če se ne kuri? In kje naj dobimo drv? Zato moramo to opraviti v obni kuhinji. Ta kuhinja, iz velikanskega ameriškega vagona za silo prirejena, je nekaj strašnega. Okrog velikanskega ognjišča v sredi se gnete nekaj desetoric žensk, večinoma iz izobraženstva. Rute imajo na glavni in shujšani obrazi, od vročine ožgane gole noge in žuljave roke le malo spominjajo na nekdanje »dame«. Vse so nervozne, razdražene, razburjene. Vsaka bi rada najboljšo mesto ob ognjišču, od katerih sta seveda dve najboljši rezervirani za ženi komisarjev. Ti imata vedno mesne kotelete v prostornih ponvih! Ženske so do njih zelo ljubeznive in pozorne in si prizadevajo, da jim izkazujejo vse mogoče uslužnosti. To je tudi povsem naravno: ena beseda teh »sprog« lahko pomeni zapor ali ustrelitev. Ko se pa »gospodarije odstranila, postane zopet živahno, od prerakanja za najboljša mesta pride včasih do tepeža in prav nič redkega ni, da lonec z vsebino vred zleti na tla ali čisto izgine. Zato se pa tudi nihče več ne čudi, ko bere nenavadne oglase, ki krase stene vagona; na primer:
»Grazdanje! (Meščani!) Kdor je pomotoma vzel s seboj moj lonček z zdobovim kipnikom, se naproša, naj ga vrne. Samo tega imam in brez njega ne morem pripraviti jedi svojim otročičem. Zdobov kipnik lahko obdrži. Lonček, prosim, postavite v desni kot. Zena inženjerja Veržinina.«
Ali: »Grazdanje! Kdo mi je ukradl lonec? Jo že dobim! Castna beseda, da bom tisti, ki je to storila, pokradla vsa drva!«
Poštenost, pravičnost, dostojnost — izgubljeni pojmi!

4. julija 1920.
Naš zavjedujušči, Jakob Petrovič Kaplan, je bil danes v knjižnici aretiran in odpeljan kakor je bil, bos, samo v hlačah in srcaji. Zakaj, nihče ne ve, on pa še najmanj. Ga bomo li še kdaj videli?
7. julija 1920.
Na koncu našega železniškega oddelka stojita dva vagona, ki sta določena za jetnike iz vagon-skega mesta Najmanjši prestopok proti disciplini, zamuda službe, da, celo nebitvena napaka v spisu že včasih zdostuje, da pride krivec v zaporni voz. Je voz tretjeza razreda, ki ima okna zavorovana z gosto železno mrežo.
Vsak dan obide komisar tire naše naselbine in vse pregleda liki ječar. Včeraj se je v bližini našega vagona »milostno« spustil v pogovor z neko žensko. Dejal je:
»Usmiljenja ni. Ali mislite, da vas zaradi vaših lepih oči nismo postrelili? O ne, golobičica! Premalo imamo izobraženih komunistov. Začasno morate ve nam služiti. Toda le pomirite se, ko vas do dobra izmozgamo, pridete vse na vrsto! Noben buržuj ne sme ostati živ! Kot pse vas bomo postrelili, vas bele ovratničarje, inteligenčne prasice!«
Med pogovorom, ki ga je komisar »vzrušno« začel, se je tako razvnel, da je bil v obraz rdeč ko ogenj in mu je na tilniku debelo meso kot pri puranu greben nabrekli pod ovratnikom.
Z grozo sem čutila, da komisar, bivši mesar, ni izjavil s tem samo svojega zasebnega mnenja. In kako si vsi prizadevajo, da bi temu biku s potlačenim čelom in rumenimi derači kazali čim najprijeznejši obraz! Seveda, morali smo se ogniti vsega, kar bi moglo to zverino zdražiti, ki je go-spodar življenja in smrti tisočerihi!